

На думку В.В. Луца, юридичною підставою цивільно-правової відповідальності виступає закон, а фактичною - склад цивільного правопорушення.

На нашу думку підставами (які ми схильні вважати передумовами) цивільно-правової відповідальності за порушення або невиконання умов договору перевезення пасажирів повітряним транспортом слід вважати закон і договір, що встановлюють цивільно-правову відповідальність і вчинення цивільного правопорушення. Умовою відповідальності по досліджуваного договору є склад даного правопорушення, основним елементом якого є протиправна поведінка порушника.

Спірним є питання щодо наявності шкоди у складі правопорушення з договору перевезення пасажирів повітряним транспортом і більшість дослідників звертають увагу саме на протиправну поведінку як підставу договірної відповідальності (в т.ч. з перевезення пасажирів повітряним транспортом). Разом з тим, за досліджуваним договором, як правило, завдається саме моральна (немайнова) шкода.

Важлива проблема – момент виникнення цивільно-правової відповідальності. Солідаризуємося з позицією Р.Б. Шишки, І.С. Канзафарової, Г.В. Самойленка щодо розуміння цивільно-правової відповідальності як державного примусу, реалізованого в судовому порядку щодо акцесорного зобов'язання.

Цивільно-правовій відповідальності перевізника за порушення умов договору повітряного перевезення пасажирів властиві всі особливості (умови та передумови), які властиві і цивільно-правовій відповідальності як такій. Проте, на відміну від відповідальності за порушення умов зобов'язань з договорів перевезення пасажирів іншими видами транспорту, яка має обмежений характер, щодо досліджуваної нормативно встановлено підстави та розміри відповідальності за порушення зобов'язання на підставі оновленого Повітряного кодексу України та Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу, затверджених наказом Міністерства інфраструктури України № 735 від 30.11.2012 р.

Набільська І.І.

курсант магістратури 5-го курсу
ННПФЕКП НАВС

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІЛІЦІЇ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВИТКУ

В статті розглянуто специфіку нормативно-правового забезпечення діяльності міліції громадської безпеки і виділено перспективи її розвитку.

Ключові слова: міліція, правове регулювання, громадська безпека.

В статье рассмотрена специфика нормативно-правового обеспечения деятельности милиции общественной безопасности и выделены перспективы ее развития.

Ключевые слова: милиция, правовое регулирование, общественная безопасность.

The article deals with the specifics of the legal support of the public security police and highlighted the prospects of its development.

Keywords: police, regulation, public safety.

Актуальність дослідження. В сучасних умовах зростає необхідність правової основи забезпечення громадської безпеки підрозділами правоохоронних органів. Наявні прецеденти падіння довіри громадян України до міліції засвідчують необхідність удосконалення нормативно-правового забезпечення діяльності міліції громадської безпеки.

Питання нормативно-правового забезпечення діяльності міліції громадської безпеки в сучасних умовах досліджувала значна кількість науковців, зокрема, Я.М.Когут, В.В. Крутов, Г.П. Новицький та інші.

Метою дослідження є виділення напрямків нормативно-правового забезпечення діяльності міліції громадської безпеки в сучасних умовах.

Слід зазначити, що міліція в Україні - державний озброєний орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань. Правовою основою діяльності міліції є: Конституція України, цей Закон, інші законодавчі акти України, постанови Верховної Ради України, укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, нормативні акти Міністерства внутрішніх справ України, Загальна декларація прав людини, міжнародні правові норми, ратифіковані у встановленому порядку.

Ключовими завданнями міліції є:

- забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів;
- запобігання правопорушенням та їх припинення;
- охорона і забезпечення громадського порядку.

За результатами дослідження встановлено, що у нових умовах розвитку суспільства основними завданнями діяльності міліції громадської безпеки вбачаються:

- якісний підбір кадрів міліції громадської безпеки поліпшення роботи з персоналом, посилення правового та соціального захисту її працівників;
- належне фінансування для створення конкурентоспроможності спеціальності працівника підрозділів міліції громадської безпеки та подолання корупції;
- оптимізація структури підрозділів міліції громадської безпеки з можливістю утворення на її базі підрозділів місцевої міліції;
- зменшення адміністративного тиску на працівника нижньої ланки через розширення повноважень керівника-менеджера на рівні міськрайоргану внутрішніх справ;

– раціональна організація праці, яка забезпечить підвищення кваліфікації, використання новітніх технологій у документообігу, довідковій роботі, можливість відпочинку тощо.

Діяльність органів внутрішніх справ, які мають право здійснювати заходи державного (адміністративного) примусу, передбачає сукупність правових норм, що визначають обов'язки, права та відповідальність цих органів, але їх працівники не завжди застраховані від помилок під час їх застосування. З огляду на важливість належного захисту прав і свобод громадян, зміцнення правопорядку та забезпечення громадської безпеки, ці норми повинні бути систематизовані в єдиному нормативному акті.

Правоохоронна діяльність є поняття багатомірне і є ціла низка міністерств і відомств які мають завдання в цій сфері і повинен бути послідовний розподіл повноважень, крім того є ділянки де відповідальність накладається. Якщо це робиться послідовно, економічно та доцільно, системно то це вимагає досить потужного координаційного механізму.

На нашу думку, діяльність міліції громадської безпеки повинна бути спрямована на зменшення державного репресивного впливу, поступову заміну його механізмами саморегуляції конфліктів, шляхом примирення, поширення участі громадськості в правоохоронній діяльності тощо.

Сумкін С.О.

Здобувач кафедри цивільного права
юридичного факультету

Запорізького національного університету

Науковий керівник: к.ю.н., доцент

Самойленко Г.В.

МЕХАНІЗМ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОВІДНОСИН З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРА В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА

Спрямованість та зміст правового регулювання суспільних правовідносин, і правовідносин з перевезення пасажирів, зокрема, зорієнтовані загальним спрямуванням приватного права.

Як зазначає в своїх працях Є.О. Харитонов, традиційне приватне право наразі характеризують через дихотомію «приватне право – публічне право», яка базується на сентенції Ульпіана.

Звичайно, що специфіка правовідносин породжує специфіку їх правового регулювання. Іншими словами, правове регулювання суспільних правовідносин (включаючи механізм правового регулювання) зумовлене специфікою тих правовідносин, які регулюються.

Так, виділяють специфічні характерні риси приватного права. Серед них: визнання пріоритету інтересів приватної особи щодо інтересів держави й інших соціально-публічних утворень; визнання «суверенітету індивіда» від